het woord van de week

Johannes 16:7.

Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem zenden.

Hemelvaartsdag betekende voor de Zoon van God de terugkeer tot de Vader en het plaatsnemen bij de Vader op de troon. Een onderstrepen van het Koningschap van Jezus - Hij is waarachtig de Christus.

Maar ook voor ons is Zijn hemelvaart van grote betekenis. We zien dit allereerst in de woorden van Jezus in Johannes 14:2 en 3. Jezus brengt daar namelijk zijn heengaan tot de Vader in verband met 'het plaats bereiden' voor zijn volgelingen: In het huis mijns Vaders zijn vele woningen - anders zou Ik het u gezegd hebben - want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben. Het slot van wat Hij hier zegt, onderstreept wat de engelen aan de na Jezus' hemelvaart naar de hemel starende discipelen bekendmaakten: Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen (Hand. 1:11).

Hemelvaart wordt zo dus door Jezus zelf, alsook door de engelen aan de wederkomst gekoppeld. Zoals de vorige keer is opgemerkt: *'De Hemelvaart van Jezus zette de apotheose van de heilsboodschap in. Let wel, het is niet het slotakkoord op zich, al wordt de betekenis van het begrip apotheose op deze dag (Hemelvaartsdag) wel in het bijzonder waar: verheerlijking, vergoding. Jezus werd verheerlijkt en toonde zich God zelf. Uiteindelijk echter, zal deze heengang leiden tot zijn wederkomst, het (bijna) feitelijke slotakkoord'*. Dat we hier een onderwerp raken dat zeker aandacht verdient, mag duidelijk zijn. Maar daarop komen we in één van de komende weken terug. Voor nu een andere uiterst belangrijke betekenis die hemelvaart voor ons heeft, een betekenis die uiteindelijk wel degelijk verband zal blijken te houden met alles wat er volgt bij de wederkomst!

Direct volgend op de perikoop waarin deze woorden te lezen staan, vervolgt Jezus met te spreken over de Trooster, de Geest der waarheid (vers. 16 e.v.). Dit onderwerp komt in het gekozen tekstvers terug en wel zó, dat blijkt dat de belofte van de Trooster, de Heilige Geest, pas verwerkelijkt kon worden als Jezus zou zijn heegegaan. Het kon pas Pinksteren worden, de Heilige Geest kon pas worden uitgestort, toen de troonsbestijging een feit was geworden.

Tussen Hemelvaart en Pinksteren liggen tien dagen, dagen die door de discipelen, in overeenkomst met de opdracht van Jezus (Luc. 24:49), in de bovenkamer wachtend werden ingevuld. Hoe vullen wij de dagen tot Pinksteren? Wachtend, in de zin van bezinnend op wat de eigenlijke betekenis van de belofte van de Heilige Geest voor ons christenleven inhoudt? Wie is de Heilige Geest voor ons? Welke plaats heeft Hij in ons geloofsbestaan? Kennen we Hem zoals Hij door Jezus beloofd is, als de Trooster? Iets om toch eens bij stil te staan misschien?